

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Ser cristià a l'era digital

A les pàgines centrals es reproduïx el text complet del missatge de Benet XVI en ocasió de la quaranta-cinquena Jornada Mundial de Mitjans de Comunicació Social que s'escau en aquest dia 5 de juny. A primer cop d'ull pot semblar que és un missatge llarg i dens de contingut. A mesura, però, que ens fem càrrec del que diu percebem la importància, l'interès i l'oportunitat dels punts de reflexió que hi apareixen de forma successiva.

En l'ús de les tecnologies més actuals, la humanitat ha descobert un nou «continent», una nova «cultura». Estem en l'anomenada «era digital». Òbviament, això comporta els seus reptes i compromisos; també per als cristians. El papa Benet

XVI en fa l'esbós mitjançant tres paraules escollides com a títol i destacades de forma rellevant en el cartell d'enguany: «Veritat, anunci i autenticitat». I ho rebla amb frases com aquesta: «Comunicar l'evangeli a través dels nous mitjans significa no sols posar continguts obertament religiosos a les plataformes dels diversos mitjans, sinó també donar testimoni coherent en el nostre perfil digital i en la manera de comunicar preferències, opcions i judicis que siguin profundament concordes amb l'evangeli, fins i tot quan no se'n parli explícitament. Així mateix, tampoc no es pot anunciar un missatge en el món digital sense el testimoniatge coherent de qui l'anuncia.»

Diumenge de l'Ascensió del Senyor | Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols (1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant... Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

Salm responsorial (Salm 46)

Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients; vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts i el féu seure a la seva dreta dalt del cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els qui es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

Retorn de Jesús al Pare | Pere Casas Font

Amb l'ascensió del Senyor culmina el «pas» de Jesús per la terra. Ha vingut del Pare i ara torna al Pare, capdavanter de la humanitat nova. És també el «pas» d'aquest món a la dreta del Pare per a ser constituït una altra vegada en la dignitat de Fill.

Jesús ressuscitat, però, no se'n puja al Pare per deixar-nos, per abandonar-nos. Ell és amb nosaltres per sempre. «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.» Són paraules del mateix Jesús. Aquesta és la nostra seguretat i la nostra ferma convicció que la seva presència ens sosté en la lluita per fer un món millor, que ens acompanya

enmig de les nostres dificultats i ens duu a viure abocats a estimar. És una presència invisible, però real, viva. Tenim la seva Paraula. Tenim el Pa de Vida. Tenim el do de la Pasqua i l'esperança certa de la nostra resurrecció.

I tenim també el seu encàrrec: el de la missió, el d'anar per tot el món i construir el Regne de Déu, el de fer arribar la Bona Nova a cada home i a cada dona, el d'estar al costat de tots aquells que sofreixen les injustícies de la nostra societat. La missió encomanada no ens permet de mirar el cel i oblidar la terra.

Se'n pujà al cel, seu a la dreta de Déu, Pare totpoderós |

Romà Casanova, bisbe de Vic.....

La fe cristiana afirma la realitat de la glòria de Jesucrist, ressuscitat d'entre els morts i exaltat a la dreta del Pare. Aquesta afirmació de fe cristiana és plena de contingut. Nosaltres afirmem la sobirania de Crist i la seva intercessió permanent per nosaltres, com el Mitjancer davant el Pare. Posant la mirada en ell, la nostra esperança s'aferma, com diem en un dels prefacs de la festa de l'Ascensió: «El mitjancer entre Déu i els homes, el jutge dels vius i dels morts, el Senyor de l'univers, no hi ha pujat per apartar-se de la nostra petitesa, sinó perquè nosaltres, els seus membres, tinguéssim confiança de seguir on ens ha precedit el nostre cap i pastor.»

Els cristians tenim l'esperança posada en Crist i en la manifestació del seu Regne definitiu. Aquesta és la font de la nostra llibertat. En cada tombant de la història apareixen «falsos messianismes», que reclamen el cor de l'home, fent oblidar la senyoria de Crist. La font de l'única llibertat és Crist i el seu evangeli. Per això mateix els cristians, posant la mirada en Crist, hem de saber fer el discerniment adequat per a no caure en la falsa llibertat, que ens aparta de la veritat de l'home i de la veritat de Déu per a caure en el contrari que predica, l'opressió aniquiladora de la dignitat humana.

L'esperança cristiana, font de llibertat i de veritat, que posa la mirada en Crist assegut a la dreta del Pare, no oblidia la dinàmica d'aquesta veritat de salvació. Només aquell qui «ha sortit del Pare»

pot «retornar al Pare» (cf. Jn 3,13). Només es pot entendre i viure el misteri de l'Ascensió si s'entén i es viu el misteri de l'Encarnació. L'Església, per a poder entendre la seva missió, ha de saber viure en aquesta dinàmica: posar els ulls en el cel, on és el seu Mestre i Senyor, i posar el peus en la terra de la humanitat, en què el seu Déu i Salvador ha fet seva la nostra condició humana.

El beat Joan Pau II, papa, en la seva primera encíclica, *Redemptor hominis*, quan parla del misteri de l'Encarnació recorda aquelles paraules del Concili Vaticà II: «El Fill de Déu, per la seva encarnació, s'ha unit d'alguna manera amb cada home» (GS 22). I continua: «L'Església albira la seva comesa fonamental en aconseguir que aital unió pugui realitzar-se i renovar-se contínuament. L'Església desitja servir aquest únic fi: que tot home pugui trobar Crist, perquè Crist pugui recórrer amb cada un dels homes el camí de la vida, amb la potència de la veritat sobre l'home i el món, continguda en el misteri de l'Encarnació i de la Redempció, amb la potència de l'amor que aquesta irradia... Jesucrist és el camí principal de l'Església. Ell mateix és el nostre camí "cap a la casa del Pare" (Jn 14,1) i és també el camí cap a cada home... L'Església, en consideració de Crist i en raó del misteri que constitueix la vida de l'Església mateixa, no pot romandre insensible a tot el que serveix el veritable bé de l'home, com tampoc no pot romandre indiferent al que l'amenaça» (núm. 13).

Agenda litúrgica de la setmana.....

5 □ **Diumenge de l'Ascensió del Senyor / Cicle A.** Sant Bonifaci, màrtir (†754).

Lectures: Fets 1,1-11 / Salm 46 / Efesis 1,17-23 / Mateu 28,16-20

Litúrgia de les hores: Setmana III

6 □ **Dilluns.** Sant Norbert, arquebisbe (†1134). Beat Josep M. Peris Polo, prevere i màrtir (†1936). Sant Marcel·lí Champagnat, fundador dels Germans Maristes (†1840).

Lectures: Fets 19,1-8 / Salm 67 / Joan 16,29-33

7 □ **Dimarts.** Sant Pere de Còrdo-

va, màrtir (†851). Sant Robert, abat (†1159).

Lectures: Fets 20,17-27 / Salm 67 / Joan 17,1-11a

8 □ **Dimecres.** Sant Heracli, bisbe (s. VI). *Lectures:* Fets 20,28-38 / Salm 67 / Joan 17,11b-19

9 □ **Dijous.** Sant Efrem, diaca i doctor de l'Església (s. IV) Sants Prim i Felicià, màrtirs (†286). Santa Diana, verge (†1236).

Lectures: Fets 22,30;23,6-11 / Salm 15 / Joan 17,20-26

10 □ **Divendres.** Santa Margarida,

reina (†1093).

Lectures: Fets 25,13b-21 / Salm 102 / Joan 21,15-19

11 ■ **Dissabte.** Sant Bernabé, apòstol (s. I). Santa Maria Rosa Molas, verge (†1876).

Lectures: Fets 11,21b-26;13,1-3 / Salm 97 / Joan 21,20-25

12 ■ **Diumenge de Pentecosta / Cicle A.** Sant Joan de Sahagun (†1479). Sant Onofre, monjo (s. IV).

Lectures: Fets 2,1-11 / Salm 103 / 1Corintis 12,3b-7;12-13 / Joan 20,19-23

Veritat, anunci i autenticitat en l'era digital

Aquest és el repte i el compromís que proposa el papa Benet XVI en el seu missatge adreçat a tots els «benvolguts germans i germanes».

En ocasió de la XLV Jornada Mundial de les Comunicacions Socials vull compartir algunes reflexions, motivades per un fenomen característic del nostre temps: la propagació de la comunicació a través d'Internet.

S'estén cada cop més l'opinió que, així com la revolució industrial va produir un canvi profund en la societat per les novetats introduïdes en el cicle productiu i en la vida dels treballadors, l'àmplia transformació en el camp de les comunicacions dirigeix les grans mutacions culturals i socials d'avui. Les noves tecnologies no modifiquen solament la manera de comunicar, sinó la comunicació en ella mateixa, per la qual cosa es pot afirmar que ens trobem davant una vasta transformació cultural. Al costat d'aquesta manera de difondre informació i coneixements, neix una nova manera d'aprendre i de pensar, així com noves oportunitats per a establir relacions i construir llaços de comunitat.

Es presenten al nostre abast objectius fins ara impensables que sorprenen per les possibilitats dels nous mitjans i que alhora exigeixen amb urgència creixent una seriosa reflexió sobre el sentit de la comunicació en l'era digital. Això es veu més clarament encara quan ens confrontem amb les extraordinàries potencialitats d'Internet i la complexitat de les seves aplicacions.

Com qualsevol fruit de l'enginy humà, les noves tecnologies de comunicació s'han de posar al servei del bé integral de la persona i de la humanitat sencera. Si s'utilitzen amb saviesa, poden contribuir a satisfer el desig de sentit, de veritat i d'unitat que continua essent l'aspiració més profunda de l'ésser humà.

Transmetre informació en el món digital significa cada cop més introduir-la en una xarxa social, en la qual el coneixement es comparteix en l'àmbit d'intercanvis personals.

Es relativitza la distinció entre el productor i el consumidor d'informació, i la comunicació ja no es redueix a un intercanvi de dades, sinó que es vol compartir. Aquesta dinàmica ha contribuït a una valoració renovada de l'acte de comunicar, considerat sobretot com a diàleg, intercanvi, solidaritat i creació de relacions po-

sitives. Per altra part, tot això ensopega amb alguns límits típics de la comunicació digital: una interacció parcial, la tendència a comunicar només algunes parts del propi món interior, el risc de construir una certa imatge de nosaltres mateixos que acostuma a portar a l'autocomplaença...

De manera especial, els joves estan vivint aquest canvi en la comunicació amb totes les aspiracions, les contradiccions i la creativitat pròpies dels qui s'obren amb entusiasme i curiositat a les noves experiències de la vida. Com més es participa en l'espai públic digital, creat per les anomenades xarxes socials, més s'estableixen noves formes de relació interpersonal que incideixen en la imatge que es té d'un mateix. És inevitable que això faci plantejar-se no sols la pregunta sobre la qualitat de l'actuació pròpia, sinó també sobre l'autenticitat del propi ser.

La presència en aquests espais virtuals pot ser expressió d'una recerca sincera d'un trobament personal amb l'altre, si s'eviten certs riscos, com cercar refugi en una mena de món paral·lel, o una excessiva exposició al món virtual. L'anhel de compartir, d'establir «amistats», implica el desafiament de ser autèntics, fidels a nosaltres mateixos, sense cedir a la il·lusió de construir artificialment el nostre «perfil» públic.

Les noves tecnologies permeten a les persones de trobar-se més enllà de les fronteres de l'espai i de les cultures, inaugurant així un món nou d'amistats potencials.

Aquesta és una gran oportunitat, però suposa també prestar una major atenció i presa de consciència sobre els possibles riscos. Qui és el meu «proïsme» en aquest món nou? Hi ha el perill d'estar menys presents amb qui trobem en la nostra vida quotidiana ordinària? ¿Correm el perill de caure en la dispersió, atès que la nostra atenció està fragmentada i absorta en un món «diferent» d'aquell en què vivim? Dediquem temps a reflexionar críticament sobre les nostres decisions i a ali-

mentar relacions humanes que siguin realment profundes i duradores? És important de recordar sempre que el contacte virtual no pot i no deu substituir el contacte humà directe, en tots els aspectes de la nostra vida.

També en l'era digital, cadascú sent la necessitat de ser una persona autèntica i reflexiva. A més, les xarxes socials mostren que un està sempre implicat en allò que comunica. Quan s'intercanvien informacions, les persones comparteixen la seva visió del món, les seves esperances, els seus ideals. Per això pot dir-se que hi ha un estil cristià de presència també en el món digital, caracteritzat per una comunicació franca i oberta, responsable i respectuosa de l'altre.

Comunicar l'evangeli a través dels nous mitjans significa no sols posar continguts obertament religiosos a les plataformes dels diversos mitjans, sinó també donar testimoni coherent en el nostre perfil digital i en la manera de comunicar preferències, opcions i judicis que siguin profundament concordes amb l'evangeli, fins i tot quan no se'n parli explícitament. Així mateix, tampoc no es pot anunciar un missatge en el món digital sense el testimoni coherent de qui l'anuncia. En els nous contextos i amb les noves formes d'expressió, el cristià és cridat novament a respondre a qui li demani raó de la seva esperança (cf. 1Pe 3,15).

El compromís de ser testimonis de l'evangeli en l'era digital exigeix a tots d'estar molt atents als aspectes d'aquest missatge que puguin contrastar amb algunes lògiques típiques de la xarxa.

Hem de prendre consciència sobretot que el valor de la veritat que volem compartir no es basa en la «popularitat» o la quantitat d'atenció que provoca. Hem de fer-la conèixer en la seva integritat, més que intentar fer-la acceptable, potser desvirtuant-la. Ha de transformar-se en aliment quotidià i no en atracció d'un moment.

La veritat de l'evangeli no pot ser objecte de consumni de gaudi superficial, sinó un do que demana una resposta lliure. Aquesta veritat, fins i tot quan es proclama en l'espai virtual de la xarxa, és cridada sempre a encarnar-se en el món real i en relació amb els rostres concrets dels germans i germanes amb qui compartim la vida quotidiana. Per això, continuen essent fonamentals les relacions humanes directes en la transmissió de la fe.

Amb tot, vull invitar els cristians a unir-se amb confiança i creativitat responsable a la xarxa de relacions

que l'era digital ha fet possible, no simplement per a satisfer el desig de ser-hi presents, sinó perquè aquesta xarxa és part integrant de la vida humana. La xarxa està contribuint al desenvolupament de formes de consciència intel·lectual i espiritual, de comprensió comuna, noves i més complexes.

També en aquest camp som cridats a anunciar la nostra fe en Crist, que és Déu, el Salvador de l'home i de la història, aquell en qui totes les coses aconsegueixen la seva plenitud (cf. Ef 1,10). La proclamació de l'evangeli suposa una forma de comunicació respectuosa i discreta, que incita el cor i mou la consciència; una forma que evoca l'estil de Jesús ressuscitat quan es va fer company de camí dels deixebles d'Emaús (cf. Lc 24,13-35), als quals, mitjançant la proximitat, va conduir gradualment a la comprensió del misteri, dialogant-hi, tractant amb delicadesa que manifestessin el que tenien al cor.

La Veritat, que és Crist, és en definitiva la resposta plena i autèntica a aquest desig humà de relació, de comunió i de sentit que es manifesta també en la participació massiva en les diverses xarxes socials.

Els creients, donant testimoni de les seves conviccions més profundes, ofereixen una aportació valuosa perquè la xarxa no sigui un instrument que redueix les persones a categories, que intenta manipular-les emotivament o que permet als poderosos de monopolitzar les opinions dels altres. Contràriament, els creients animen tothom a mantenir vives les qüestions eternes sobre l'home, testifiquen el seu desig de transcendència i la nostàlgia per formes de vida autèntiques, dignes de ser viscudes. Aquesta tensió espiritual típicament humana és precisament la que fonamenta la nostra set de veritat i de comunió, que ens empeny a comunicar-nos amb integritat i honradesa.

Invito sobretot els joves a fer bon ús de la seva presència en l'espai digital. Els reitero la nostra cita en la pròxima Jornada Mundial de la Joventut, a Madrid, la preparació de la qual té molt a veure amb els avantatges de les noves tecnologies.

Per als qui treballen en la comunicació, demano a Déu, per intercessió del seu patró, sant Francesc de Sales, la capacitat d'exercir la seva feina conscientment i amb professionalitat escrupolosa, alhora que comparteixo a tots la benedicció apostòlica.

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

El bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Talavull, és l'encarregat dels mitjans de comunicació social (MCS) a la Tarraconense. Aquesta seva reflexió es publica conjuntament en tots els Fulls de les diòcesis amb seu a Catalunya.

En la relació entre mitjans de comunicació i Església encara hi ha moltes assignatures pendents. Experts en publicitat diuen que, des de l'inici de la *propagació de la fe*, l'esforç de comunicació ha estat sempre present al llarg de la història. La paraula remet als fets i a ells ha de remetre sempre per a ser fidel a la veritat.

L'Església, quan viu de l'Evangeli i segueix Jesús, és lliure perquè segueix el qui és la Veritat i, en l'exercici d'aquesta llibertat, crea persones lliures i afavoreix àmbits d'autenticitat de vida i de transparència. Ja a l'inici del cristianisme, Pau ho viu amb aquesta convicció: «Esforça't per presentar-te davant Déu com un home que mereix la seva aprovació, com un treballador que no té de què avergonyir-se, perquè exposa correctament la paraula de la veritat» (2Tm 2,15).

Entre nosaltres, perquè el missatge evangèlic arribi, veiem que no sempre és qüestió de mètodes, de llenguatges o de noves tecnologies. Aquests són *mitjans* molt vàlids, i ens remetent a la comunicació sempre que per a nosaltres, seguidors de Crist, el nucli del missatge sigui la seva Persona, la seva paraula, la seva actuació en el temps.

Fixem-nos en la predicació apostòlica de l'inici del cristianisme. La paraula valenta de Pere el dia de la Pentecosta no sols interpel·la els qui l'escolten meravellats, sinó que «aquell dia s'afegiren als germans unes tres mil persones» (Ac 2,41). La comunicació va

produir un impacte fort i positiu. L'Esperit hi intervé. El discurs d'Esteve, ple de la fortalesa de l'Esperit, exposa amb claredat i contundència el pas salvador de Déu en la història del seu poble. La diversitat d'àmbits culturals als quals s'adreça Pau, l'evangelitzador, i la riquesa comunicativa que conté la presentació que fa de Crist com a Fill de Déu i Salvador, fins a l'extrem de la seva total identificació entre l'anunci, l'anunciador i l'anunciat: «Estic crucificat amb Crist. Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi» (Ga 2,19-20).

Podríem seguir el procés de *propagació de la fe* al llarg de tot el Nou Testament i la història de l'Església i ens adonaríem de l'ardor apostòlic de tants homes i dones que anuncien el Crist, i veuríem també que cada trobada amb algú és una nova oportunitat que aprofiten. Pau, que és el gran comunicador de l'Evangeli, arriba a dir: «voldria ser ara mateix al costat vostre i trobar el to adequat, perquè no acabo de saber com parlar-vos» (Ga 4,20). El missatge cristià, perquè arribi al cor, s'ha d'entendre i acceptar amb joia.

Aquesta és la reivindicació que molts cristians i altres fan quan demanen a l'Església un llenguatge senzill, clar, positiu, proper, que incideixi en la vida real i parli de cor a cor, amb amor. Prou vegades els nostres missatges, més que apropar, generen indiferència o rebuig. Ho hem de revisar, perquè, atents sempre a la Paraula de Déu, amb pregària i amb gestos de proximitat i diàleg, podem treure a la llum el que enguany se'ns demana en la Diada de les Comunicacions Socials: buscar i comunicar la veritat, introduir un anunci valent, humil i engrescador, i esforçar-nos perquè tot reflecteixi l'autenticitat de vida que esdevé testimoni cristià i exemple a seguir.

Breus

» **Dissabte vinent, dia 11 de juny, s'administrarà el sagrament de la confirmació a la catedral de Vic.** Es farà dins la Vetlla de Pentecosta, que començarà a les set del vespre. El dia abans, divendres dia 10, també a la catedral, tindrà lloc la preparació immediata dels confirmands, de set a nou del vespre.

» **La solemne Vetlla d'Espigues diocesana,** que anualment organitza l'Adoració Nocturna de la diòcesi de Vic, tindrà lloc enguany a l'església de Santa Teresa de les Germanes Carmelites Descalces de Vic, el propi vinent 18 de juny, a partir de dos quarts d'onze de la nit. Després d'una eucaristia concelebrada i presidida pel bisbe Romà Casanova, serà exposat el Santíssim i començaran els torns de vetlla fins a les tres de la matinada, en què es farà la cloenda amb una pregària comunitària i un esmorzar de germanor.

» **El Santuari Ecològic de Gallifa celebra avui un aplec festiu,** que coincideix en el Dia Internacional del Medi Ambient. En la present ocasió, el poble de Gallifa hi ha volgut donar un relleu especial, perquè l'efemèride que celebren s'ho mereix: «De mica en mica, sense adonar-nos-en, hem arribat als vint-i-cinc anys de la creació del Santuari Ecològic.» La nostra enhorabona.

» **La Casa d'Espiritualitat Claret de Vic ha programat un recés de Pentecosta** per al diumenge 19 de

juny. Faran d'acompanyants el P. Josep Vilarrúbias i el P. Jesu Doss, missioners claretians. Començarà a les deu del matí i acabarà a les sis de la tarda. Per a informació i inscripcions: tel. 93 885 05 44 / claretvic@claretvic.net.

» **El grup «Adoració» de Vic, de l'associació Renovació Carismàtica Catòlica,** farà tres trobades de preparació a la Pentecosta, els dissabtes 28 de maig, 4 i 11 de juny, a la parròquia del Remei, a dos quarts de sis de la tarda. El tema de *La vida en l'Esperit* serà desenvolupat per Joaquim Figueras, de Barcelona, i Mn. Ramon Mata. El darrer dia hi haurà l'acte d'efusió de l'Esperit. Tothom hi és benvingut.

» **A la parròquia de Sant Martí de Viladrau,** el dia 15 de maig es va beneir i inaugurar la remodelació del baptisteri i la instal·lació, en el mateix espai, d'unes vitrines on són exposats i es guarden diversos objectes d'orfebreria utilitzats en els actes de culte.

» **Presentació de la Bíblia Catalana Interconfessional en format popular.**

Aquesta nova edició amb il·lustracions de l'artista Perico Pastor, serà presentada a Vic el dimecres 15 de juny, a les 19,30 h, a l'auditori Unnim - Caixa de Manlleu, Rbla. de l'Hospital, 11.

L'acte és organitzat per l'Institut Superior de Ciències

Religioses de Vic. Hi sou convidats.

» **Apostolat de l'Oració. Intencions del Sant Pare per al present mes de juny**

Intenció general: Perquè els sacerdots, units al Cor de Crist, siguin sempre veritables testimonis de l'amor sol·lícit i misericordiós de Déu.

Intenció missionera: Perquè l'Esperit Sant faci sorgir en les nostres comunitats nombroses vocacions missioneres disposades a consagrar-se plenament a difondre el Regne de Déu.

» **Si encara no coneixes aquest web:** <http://www.federaciomoviments.org> pots entrar-hi i hi trobaràs molta documentació interessant. Fixa't especialment en la síntesi del seminari Religió i Política a Catalunya.

Tot a un euro | Entre torrents i rieres | Xavier C.

Ara que sembla que l'hivern s'ha retirat decididament –amb permís d'en Molina i companyia– i que prou ha costat, i amb la primavera estalonant-se en unes diades premonitòries de calor, he pensat que seria hora d'esbargir una mica la boira fredolica i començar a assaborir un tast de l'estiu.

Evidentment que podem gaudir de l'àmbit estiuenc en moltes i variades contrades i dimensions: a fora, a casa, i sovint en paratges nostrats que potser ens han passat de llarg. Vull referir-me a un xiroi camí que mena des del trencall de la ben reformada carretera C 17, via Barcelona-Ripoll, fins al poble de Sora. Són uns pocs quilòmetres, amb revolts endolcits pels noms fetillers dels torrents i rieres que puntegen la ruta. Noms sonors com cascavells pasquals. Vegem-ho.

Torrent del Prat – És el primer que es troba i s'anomena així per la masia del costat, amb uns cavalls romancers que fan més vital el paisatge.

Torrent de Tubau – Vora la casa del mateix nom, que s'endevina en una teulada abocada a un lateral a baix de la carretera.

Riera de Sant Joan – Sota l'ermita del sant Baptista, que si un temps, en el molt llunyà segle XII, diuen que fou parròquia per als habitants d'aquests verals, avui roman erma de culte tot i que la natura no li ha pas pansit uns horitzons oberts. Un xic més enllà, un caminó joliu et duu a un paratge idíl·lic on saltironen aigües frescals entre raigs de sol matinal just despert,

i la ufanosa font de la Teula és un do refrigerador per als llavis i per a l'ànima.

Torrent de Serra Carbonera – El nom li deu provenir d'aquells carboners que cuidaven les seves piles fent carbonet, fumejant per entre la boscúria com esperits de follets màgics enlairant-se cel enllà

Torrent de Poadors - On devien treure aigua d'alguns pous o cisternes que esquitxaven el paratge.

Torrent de Coromines – Tocant a la pagesia avui amb feines agrícoles pròpies.

Torrent del Pont del Vi – Diuen que la designació prové del fet que algun camperol del lloc amb possibles agracià els treballadors de la carretera amb rondes de vi a l'hostal. En realitat, era l'últim torrent ja a tocar el poble de Sora i bé ho havien de celebrar.

Ja ho veieu, doncs: si voleu que se'n vagin les cabòries i no angoixar-vos més del compte per les retallades i el fons de competitivitat, que no hi ha manera que el tornin, una passejada per entre aquests torrents i rieres és un bàlsam ideal per a alleugerir-se. I una pau profunda, de natura i de Déu, us acaronarà el rostre.

Dites casolanes | Sebastià Codina

A l'amic i al cavall no els cansis

El cavall és l'amic de l'home. Els cavalls tiren el carro i els amics ens ajuden a tirar endavant en la vida. Un bon amic ens torna l'alè per a fer camí. Quan l'amic ens posa la mà a l'espatlla és un massatge que ens retorna. L'amic és el millor remei. Per a aguantar els xàfecs no hi ha com l'escalf del caliu de la comprensió de l'amic i un «Au, va, no t'hi amoïnis!» Però no se'n pot abusar. És una mala passada carregar els neulers a l'esquena dels amics. La bona amistat és gratuïta. Passar factura és manipular l'amistat. En els contratemps es coneixen els amics. Cal estar al costat de l'amic a les verdes i a les madures. Els amics no són per a resoldre els problemes, sinó per a encoratjar-nos a plantar-hi cara. Hi ha problemes que no tenen

solució: cal patir-los junts. L'amic ens reconforta. L'amistat mira les qualitats i no ignora els defectes: els assumeix.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60